

Kelj fel és járj
Dráma két részben

Szereplők:

Janka, gimnáziumi tanárnő – 50-55 év körüli
Lili, a lánya, divattervező
Endre, osztályvezető
Kálmán, Lili férje, jogász
Rózsai néni, szomszédasszony, alkalmi házvezetőnő
Pizzahordó fiú
Teri, egy kolléga barátnője
Zsuzsi, Endre jövőendő menyasszonya
Boltosfiú
Endre kollégái, végrehajtók

Előjáték

(A színen két oldalon Janka és Lili felváltva megvilágítva.)

Janka *(a II. rész utolsó részének szövege)* Vége. Itt van a vége. Egészen nyugodt vagyok. A madarak itt ülnek, de már nem zavarnak, legalább nem vagyok egyedül...Lili nem fog haragudni. Régen láttam. Nem telefonált. Mégis talán maradt egy kicsi az üvegben. *(Leesik az ágyról.)* Nem bírom. Nem bírom tovább... *(A pirulák szétgurulnak a kezéből.)* Elgurultak, össze kell szednem őket. Lili, Lili, igaza volt. Én vagyok mindennek az oka. Lilikém, hogy mondjam meg neked... hol az üveg? a pirulák...jaj, nem megy, nem bírom....

Fiú *(a későbbi pizzahordó)* Már megint nem zártad be az ajtót

Janka Minek azt bezárni?

Fiú Soha nem zártad be.

Janka Most nem bírtam bezárni

Fiú Most megint nem zártad be az ajtót!!!

(Sötét.)

Lili *(hasára tett kézzel ül egy széken)* Kicsikém, gyönyörűségem. Mindenem a földön. Szép lesz minden, meglátod. Reggel felkelünk és köszönünk a napocskának, eszünk, kibontom a pelenkádat, jaj de szép sima a popód! A világ legszebb popója. Kell neki finom, illatos kenőcs. Aztán szundikálunk, és én énekelek neked. Megveszem a kottákat, megtanulom az összes altatódalt. Később, ha nagyobb

leszel, te fogsz nekem énekelni. Gyönyörű hangod lesz. Holnap elmegyek veled hangversenyre, már most ismerd meg, a zene milyen csodákra képes. Elmegyünk majd a nagymamához is, ő is tud ám szépen zongorázni. Tudott. Most már nem szokott, de a te kedvedért biztosan újra gyakorol majd. A nagymamád nagyon fog szeretni, meglátod. Ő egy egészen különleges nagymama lesz. Te minden örömet megadsz majd neki is. Megyünk kirándulni és szedünk virágot, neked mi lesz vajon a kedvenc virágod? Tudod, nekem melyik? A tulipán. Bizony. Gyönyörű mindenem, kisbabám, már nagyon vártalak. Elmegyünk, megvesszük a ruháskáidat. Jaj, mi ez a nyilallás? mi ez? teremtóm! Neeeee. Kicsikém, ne csináld! ne hagyj itt, drága kicsikém! Jajjj... Nem lehet! ezt nem bírom ki! ez nem lehet! (*Görcsösen összeesik.*)

Első jelenet

(Lilék lakása. Lili fekszik a díványon, ír valamit a laptopján. Kálmán jön haza.)

Kálmán Szervusz, szívem *(megcsókolja Lilit)*, hogy vagy? Pihentél, remélem. Odakinn esik. Ma egész nap ezt csinálja, hol beborul, hol kisüt, nem bolondság?

Lili Hogy ment a napod?

Kálmán Megnyertük a pert, ilyenkor nagy a megkönnyebbülés.

Lili Nagyszerű.

Kálmán Édesem, tudom, nehéz most neked, de kérlek!... Ha szomorkodsz, nehezen fogsz felépülni.

Lili A felépüléssel nincs semmi gond. De ne kívánd, hogy örüljek.

Kálmán Nem kívánom. Szeretném, ha összeszednéd magad.

Lili Nem bírom ezt. *(Sírni kezd.)*

Kálmán Ugyan, édes szívem. Próbálkozunk még. Minden lehet még.

Lili Nem lehet. Ez volt az utolsó esély. Négy hónapig boldog voltam. Ez a legrosszabb. Már magaménak éreztem a babát. Már komolyan reménykedtem, hogy jól érzi itt magát nálunk. És ismét, ő is cserbenhagyott minket, meggondolta magát és megszökött.

Kálmán Édesem, úgy látszik, ez a sorunk. Kérlek, nagyon kérlek, most próbáld elfelejteni.

Lili Elfelejteni? Felejtsem el, hogy a hatodik terhességem hiúsul meg? Hogy nem vagyok képes egy gyereknek életet adni? Micsoda korcs nő vagyok én? Még anyámnál is rosszabb, aki legalább megszült, felnevelt, enni adott, más kérdés, hogy milyen bolond volt közben.

Kálmán Szerintem anyád nagyon keményen tolt az életet, és sokat köszönhetsz neki.

Lili Nem vagyok kíváncsi anyám laudációjára.

Kálmán Jó, jó, csak ne légy igazságtalan velem.

Lili A mintavej!... Még ez a szörnyű mesterséges beültetés sem sikerült. Még egy lombikbabára sem vagyok képes.

Kálmán Megértem, hogy ideges vagy, de kérlek, tedd magad túl rajta.

Lili Nem tudom, érted? Nem tudom. Mintha gyilkos lennék. Az a gyerek meg akart születni, és a hasam, ez a nyomorult has nem volt képes megtartani.

Kálmán Mit mondott Gábor doktor? Voltál ma nála, ugye?

Lili Azt mondta, hogy fizikailag rendben vagyok. Pihentessem a szervezetem. Később meglátjuk. De nem sok reményt fűzött a dologhoz.

Kálmán Bízunk rá a természetre.

Lili A természet megcsúfol engem.

Kálmán. Gondolkozzunk.

Lili Mi a fenén, már megint? Nem akarok gondolkodni. Üres vagyok, érted? A fejem is olyan, mint a hasam, üres, üres, üres.

Kálmán Megértem az indulatodat. Mégis túl kell lépned a törtéteken. Miért nem beszélsz anyáddal?

Lili Mert nem akarok. Ő nem tud rajtam segíteni. Ő végképpen nem.

Kálmán Egy anya tudja az ilyesmit leginkább.

Lili Egy anya igen, de ő aztán nem!

Kálmán Igazságtalan vagy vele. Hányszor közeledett felénk? Te mindig elutasítottad. Érthetetlen.

Lili Nekem nem az. Azt hiszed, hogy nekem nem lenne jó, ha jól kibőghetném magam nála?

Kálmán Akkor tedd azt.

Lili Már régen nem tudunk beszélni egymással. Bizalmasan egyáltalán nem.

Kálmán El sem mondtad neki...

Lili De, azt hiszem, elmondtam. Nem biztos. De láthatod, mennyire érdeklődött...

Kálmán Tapintatos.

Lili Remek! Védj csak.

Kálmán Neked akarok segíteni.

Lili Csak felbőszítesz...

Kálmán Legalább próbáld meg felhívni.

Lili Na jó, legyen neked igazad. Add ide a telefonom. *(Tárcsáz.)* Látod? Nem veszi fel.

Kálmán Biztos az iskolában van.

Lili Ilyenkor? Nem veszi fel.

Kálmán Változtatnunk kell az életünkön.

Lili Igen. Kellene. Nincs erőm semmihez. Érted? Üres vagyok kívül is. Minden üres. Még a levegő is.

Kálmán Tudod, én mennyire nem akartam, hogy elfogadd a meghívást Párizsba.

Lili Kényelemből.

Kálmán Nem. Nem akartam a saját munkám itt hagyni, amikor jól kezdett menni.

Lili Mehettem volna egyedül is.

Kálmán Egyedül nem engedlek el. A baba ezt a kérdést most megoldotta.

Lili Milyen figyelmes is ez a gyerek! Néha azt hiszem, nem is bánod, hogy így lett!

Kálmán Lili, tekintettel vagyok a lelkiállapotodra, különben kihúznád a gyufát nálam.

Lili ó köszönöm, hogy velem érzel. *(Nagyon gúnyos.)*

Kálmán Azt hiszed, nekem nem fáj?!... Lapozzunk... most ismét felmerül a lehetőség. Azt gondolom, hogy fogadd el, és menjünk ki pár évre, aztán meglátjuk. Hátha az ottani változás meghozza a babát is.

Lili A babát nem hozza meg, de nekem jót tenne biztosan. De te, te mit tudnál ott csinálni?

Kálmán Akad valami. Az irodánk felvette ott a kapcsolatot egy céggel. Alkalmaznának munkaügyi téren ügyvédnek. Kicsit bele kell ásnom magam az ottani jogszabályokba.

Lili Ez nagyszerű!

Kálmán Csakhogy mosolyogsz.

Lili Áldozatot hozol értem.

Kálmán Azért Párizsban lenni nem olyan nagy áldozat. Neked pedig óriási lehetőség a pályádon. Egy ilyen nagy divatcégnek tervezni, ez nem minden divattervezőnek adatik meg.

Lili Köszönöm. De a baba, a baba nélkül... Szeretnék igazi anya lenni. Úgy szeretnék.

Kálmán A baba nélkül most könnyebb lesz. Intézd a kiutazásunk. Ez egy feladat. És szólj anyukádnak is.

Lili Persze, de félek ettől a beszélgetéstől. Annyira megváltozott. Endre miatt tönkreteszi magát. Nem fogja fel, hogy öregszik, elveszítette az önkritikáját. De nem tudok most ezzel foglalkozni. Megvan a magam baja.

Kálmán Lili, ha törődsz másokkal, a magad baja is kevésbé fáj.

Lili Nekem gyerek kellett volna.

Kálmán Ha győtröd magad, akkor valóban elveszíted a következő esélyt is.

Lili Csak légtüres térben araszolunk, s a buborékok elpattannak... Anyukám, édes drága anyukám, merre vagy? *(Sír.)*

(Sötét.)

(A színen ház, kert. Belseje a színpad egyik felénél. A bejárati ajtó jelzés. Minden díszlet inkább jelzésszerű, a tér több dimenzióban és áttételesen értendő.)

Lili jön. Dekoratív, csinos, jól öltözött. Autóval jön, hallatszik az autó megállása, ajtaja csapódik. Csenget. Nem válaszol senki, újból csenget. Végül átszól a szomszédba a kerítésen át.)

Lili Rózsi néni! Rózsi néni! Csókolom!

Rózsi néni Jó napot, Lilikém. Mi járatban? *(Negédes.)* Hogy van?

Lili Jól. Nincs itthon anyukám? Nem tetszett látni?

Rózsi néni Ma nem láttam. Biztosan még az iskolában van.

Lili Ilyenkor? Délután öt órakor?

Rózsi néni Itt minden megesik.

Lili Hogy tetszik érteni, hogy itt minden megesik?

Rózsi néni Hát, lelkem, nem akarok én szót hordani. No meg az édes jó anyukája. Nem mondok én semmit.

Lili De Rózsi néni, ha már elkezdte...

Rózsi néni Lelkem, van itt ribillió, van itt nagy feneség! Minden éjjel megy a céció. Nem kis pénzbe kerülhet az a töméntelen vodka, bor, meg még ki tudja, miféle italok. Csak bírjuk ki, mi, szomszédok, azt a sok vircsaftos kiabálást, amit itt ketten művelnek. A maga anyja helyében én már régen otthagytam vóna Tímár urat. Nem is hozzá való... hát. Fiatal is hozzá a Tímár úr. Aztán ezt ki is figurázza a Tímár úr. Lehet, hogy anyukája bánatában máshova ment, azért nincs itten.

Lili Elég, Rózsi néni. Ez nem miránk tartozik.

Rózsi néni Maga kérdezte... aztán csak az nem látja, akinek nincs szeme meg füle.

Lili Jól van, Rózsi néni. Isten áldja! *(Még egyszer csenget.)*

Endre *(40 év körüli, részeges, jó kötésű férfi. Fél értelmiségi, de közönséges, durva. Irodában osztályvezető)* Mi van itt? Az istállóját, már aludni sem lehet? Ki a fene az?

Lili Én vagyok, Lili. Jó napot, Endre. Anya nincs itthon?

Endre Nincs, hála a jó égnek. Jöjjön be egy kicsit. Iszik valamit?

Lili Vezetek. Hol van?

Endre Hát mi az isten vagyok én? Pesztra?... Nem tudom, hol van.

Lili Beszélnem kellene veled.

Endre Én nem vagyok jó? Beszéljen velem, ha már felébresztett.

Lili Maga nem az anyám.

Endre Vicces. De én is mondanék valamit. Hozok valami kis erősítőt.

Lili Nem dolgozott ma? Hogyhogy itthon van, Endre?

Endre Láthatja.

Lili Hogy csinálja?

Endre A kapcsolat. Minden a jó kapcsolat. Teniszpartnerek, ultipartnerek. És minden el van intézve. Egy telefon, hogy kissé gyengélkedem, nem tudok bemenni. Házon kívül dolgozom. És rendben.

Lili Ezt máshol nem lehet megcsinálni.

Endre *(röhög)* Nem?... De ide figyeljen, szép kisanyám. Mondja meg anyunak, hogy húzzon el. Én hiába mondom neki. Azt hiszi, viccelek. Elég volt.

Lili Kérem, ne. Ezt intézzék el maguk közt.

Endre Ott áll a lakása. Mi a fenének lóg az én nyakamon? Ideköltözött. Mondtam én neki?

Lili Kihúzta magát a szarból. Ha elfelejtette volna. Rég az aluljáróban lenne, ha akkor nem vitte volna elvonóra.

Endre Ugyan már. Az szanatórium volt. Az is túlzás volt. Most meg őt kel-
lene vinni.

Lili Mi?

Endre Nem tudja, mennyit vedel? Csak úgy búzlik. Már érzem, ha az utca
végén jár.

Lili Közönséges.

Endre Én? Csak elegendem van anyuciból.

Lili Soha nem ivott.

Endre Haha.

Lili Biztosan csak a maga kedvéért, magával iszik.

Endre A kedvemért azt a napi egy-két literkét.

Lili Ha ennyire elege van, akkor rakja ki, de ne engem traktáljon. És amúgy
nem érdemli őt meg.

Endre Már maga is kezdi. Azt hittem, maga normális. Annak tűnt. Nem
olyan lökött, kótyagos érzelmi kullancs, mint anyu.

Lili Elég! Nem hallgatom. Mondja meg neki, hogy hívjon fel. Nem érem el.
Biztos lemerült a telefonja. *(El.)*

Endre Kis hülye. Most védi a mámit, máskor meg felé sem néz. Szép
kis família, mondhatom. Micsoda kupi van itt most is. Erre bezzeg nincs eszük.
A naccságos asszony. Az a finom, jó modorú. A rosseb vinné el. Hogy akasztotta
magát ennyire rám? Persze pár éve még jó segge volt. Meg főzött is nekem. Most
bezzeg csak itt loncsoskodik. Hé, Rózsám, Rózsám, tubicám, gyere csak ki egy
szóra! *(Kiabál a szomszédhoz.)*

Rózsai néni Mi van már, lelke. Jó napot, doktor úr!

Endre Mit doktor uraz engem, Rózsikám?

Rózsai néni Nekem már csak doktor úrnak tetszik lenni a fiatalúrnak. Amikor
elkezdte az egyetemet, azóta hívom így. Nem számít, hogy abba tetszett hagyni.
Nekem már csak doktor úr, mint a megboldogult papája.

Endre Hagyjuk a múltat, Rózsám. Térjünk a jelenre. Nagy itt a rumli.

Rózsai néni Holnap van takarítás. Tudja, csütörtök.

Endre Igaz, Rózsám. De próbálja meg most egy kicsit összerántani a lakást.
Este átjönnek a kollégák. Meglátogatnak. *(Röhög.)* Aztán ne lássák itt ezt a nagy
kupit. Csak egy kicsit, Rózsám.

Rózsai néni Jól van, jövök. Én nem tudok magának ellenállni.

Endre Mások sem... hogy a rosseb.

Rózsai néni *(jön nagy dérrrel-dúrral)* Na nézzük. Teremtöm, mennyi üveg! És
ez a sok csikk, hát nem tetszenek lazsálni, az biztos. *(Rakja össze az üvegeket nagy
csörömpöléssel.)* Tessen akkor ezt valahova elvinni.

Endre Ledobom a pincébe, a rosseb.

Rózsai néni (*alattomosan*) Jankácska merre jár ilyenkor? Már kereste a lánya is.

Endre A vén kurvája. Bezzeg takarítani, azt nem. Most meg csavarog. Jönnek a vendégek, kéne valamit csinálni. Nincs itthon semmi pia már.

Rózsai néni Biztos sok a gyerek az iskolában.

Endre Ez jó. A naccsága. Lassan mindenki franciául fog beszélni körülötte.

Rózsai néni Azt mondják, jó tanár.

Endre Ezzel nem megyünk semmire. Franciázzon a kölykökkel.

Rózsai néni Jankácska kicsit ideges.

Endre Hisztis kurva.

Rózsai néni (*elégedett*) Szegény doktor úr.

Endre Így van ez. Gyorsan összeszedem magam.

(Janka jön. 50-55 év körüli, úriasszony. Ruhája elegáns, de divatjamúlt és kopottas. Franciátanárként egy gimnáziumban. Nagyon érzékeny. A férjéhez fűződő kapcsolat lezülleszteti. Megalázkodik, nem bírja magát elszakítani.)

Janka Jó napot, Rózsai néni. Hát maga?

Rózsai néni A doktor úr szólt, hogy takarítsak ki, jönnek valami látogatók.

Janka Már megint?

Endre (*visszajön a fürdőből*) Nocsak... meg tetszett jönni? Hol a fenében voltál ennyi ideig?

Janka Szervusz, kedvesem. Osztályozó konferencia volt, aztán bevásároltam. Csak nem hiányoltál?

Endre Ne röhögtesd ki magad! Mit hoztál?

Janka Hoztam finomat. Gondoltam, főzök egy kis vacsorát, amit szeretsz.

Endre Sokat csinálj, mert látogatók jönnek.

Janka Nem mentél be ma?

Endre Eltaláltad.

Janka Nem lesz ebből baj?

Endre Ugyan, ne aggódj! Van inni?

Janka Persze hogy van, kedvesem. Hoztam az én mackókámnak. Nézd, viszki.

Endre De feltörtünk.

Janka Neked mindent. Kóstolunk?

Endre Persze hogy kóstolunk. Fejlődsz, anyám, fejlődsz.

Janka (*hoz poharakat*) Salute.

Endre Ne affektálj, az istenedet!

Janka Ne káromold.

Endre A szent asszony. Kész röhej vagy, anyám.

Janka Gyere, még egy. (*Meg akarja ölelni, de Endre eltolja.*)

Endre Ezt most mellőzzük.

Janka *(rosszulesik neki, de palástolja)* Persze, itt van Rózsi néni. Még nagyon belemelegednénk.

Endre Micsoda buta tehen vagy te!

Janka *(hazudik magának)* Imádom ezt a nyers stílusod. Tetszik nekem.

Endre *(hiú)* Tetszem?... *(Már spicces.)* Na, gyere ide, vén tehenem. *(Megcsipkedi.)*

Janka *(nevetgél)* Aztán mi újság? Aludtál egész nap?

Endre Jobb híján. De felköltött a lányod.

Janka Lili? Mit keresett itt?

Endre Nem talált telefonon. Valamit akart veled beszélni.

Janka Ezért idejött? Baj van?

Endre Mit tudom én. Mit huhogsz folyton? Minek lenne baj? Nem úgy festett.

Janka Jó, felhívom. Lemerültem.

Endre Előbb csináld a kaját. Nemsokára itt lesznek.

Janka Jó, megyek már. *(Kimegy a konyhába.)* Előkapok még a mélyhűtőből valami kis húst. Ha tudtam volna, hogy jönnek, többet veszek. *(A konyhából.)* Hozz még valami innivalót a kisboltból, nem lesz elég.

Endre De én beteg vagyok. Hé, Rózsi néni, hozzon még egy pár üveg bort, és küldessen át egy rekesz sört. Itt a pénz.

Rózsi néni Az biztos, hogy van huzatuk. Megyek.

Endre Ami marad, tartsa meg.

Rózsi néni Köszönöm, doktor úr.

Endre *(meghúzza a vodkát, jó kedve lesz)* Tehénkém, aztán valami finomság kerekedjen ki.

(Janka a konyhában tesz-vesz, feltölti a telefont. Egyedül van. Ilyenkor egész más hangulat, más világ veszi körül. Bekapcsolja a rádiót. Brahms-szimfónia vagy Schumann-szonáta. Leteszi, ami a kezében van, leül, hallgatja a zenét. Endre hangja rázza fel.)

Endre Hé, iszol velem?

Janka Most nem kérek.

Endre Mi van?

Janka Semmi. Elég volt.

Endre Ne játszd meg magad.

Janka Dolgozom.

Endre Mi a fene! Micsoda kupi volt itt.

Janka Ha iskolában vagyok, nem tudok takarítani.

Endre Ócska kifogás. Szutykos vagy. Na, iszol vagy nem iszol?

Janka Jó, jó, adj egy kupicát. *(Bemegy a szobába.)*

Endre Azért mondom... *(Megpaskolja a fenekét.)* Jó hús... volt... eredj!

Janka Paprikás csirke jó lesz? *(Simogatja a férfi fejét.)*

Endre Hagyd a mocskos kezeddél a hajam.

Janka Nem mocskos. *(Mutatja.)*

Endre De ronda kezéd van. Eridj már!

Janka *(a konyhában)* Istenem... valóban csúnya a kezem. *(Felerősíti a zénét.)* Már zongorázni sem tudok. *(Hirtelen felhívja a barátnőjét.)* Szervusz, itt Janka. Csak egy pillanatra hívtalak, éppen vendégeket várunk és főzök... jól, persze. Csak azt akarom kérdezni, hogy mennyibe kerül egy manikűr?... Olyan sokba?... Csak úgy. El akarok menni manikűröshöz... Éppen ehhez van kedvem. Szia! *(Hirtelen tükröt vesz elő, és nézegeti magát benne.)* Valóban nem vagyok a régi. *(Kifesti magát.)* Azért így jobb.

Rózsi néni *(beviharzik a borokkal)* Itt van, elég?

Janka Tegye csak le, Rózsi néni, nem, inkább a hűtőbe. Köszönöm.

Rózsi néni Hozzák a sört is.

Janka Jó, jó. Elmehet, Rózsi néni.

Rózsi néni *(dohog magában)* Még hogy elmehetek...

Endre Iszik valamit?

Rózsi néni Nem én. *(El.)*

Boltosfiú *(hozza a rekesz sört)* Jó napot, hova tegyem?

Endre Tedd a konyhába, a hűtőbe.

Boltosfiú Aztán még mit dugjak hova?

Endre *(borravalót ad)* Nesze, aztán tűnés.

Boltosfiú Csókolom!

Endre *(Jankához)* Pakolj be. Jó illat van. *(Csöngetnek.)* Már itt is vannak. *(Bejön egy négyfős társaság, három férfi, Endre kollégái, és Teri, az egyiknek a barátnője.)*

Tibor Itt van a mi gyengélkedőnk. Szevasz, öreg!

Endre Gyertek csak, jól vagyok már. *(Kezet fognak.)*

Robi Ó Teri, még nem ismered. A barátnőm.

Endre Szervusz! Tegezz nyugodtan, én vagyok az öregebb.

Teri *(nagyon fiatal pipi)* Kösz. Szervusz! Teri vagyok.

Endre Üljetek le, mit kértek? Nehezet, könnyűt?

Tibor Jöhet egy kis keményebb.

Robi Én bort inkább.

Károly Én sört.

Endre Változatos itallap. És Teri? Te mit?

Teri *(affektál)* Egy kis viszkít. Vagy unikumot.

Endre Az nincs. Vodka van.

Teri Vodka? Az olyan közönséges.

Endre De tökös.

Teri Akkor jöhet.

Endre Hé, Janka! Gyere elő, rubintos virágom, hozz nekünk vodkát, bort, sört. Na, mozogj már, galambom! *(Röhögnek.)*

Janka Jó napot Itt van minden. Poharak a kredencben

Endre Idesétálnak? Sétáló poharak. Hallottátok? Be vannak idomítva.

Teri Csókolom!

Janka Jó napot kívánok! Még nem találkoztunk. Pataki Janka vagyok. *(Közben hozza a poharakat.)*

Teri Itt tetszik dolgozni?

Janka Hol itt?

Teri Hát itt.

Janka *(derűs nyugalommal)* Ja... én itt lakom, kedves. És a francia gimnáziumban tanítok, ha a munkahelyemet kérdi.

Teri Ja? Bocsanat... azt hittem...

Endre Ne locsogjatok annyit, gyere, Terikém, igyál velünk, míg az én rubintos violám elkészül a vacsorával. Soká még?

Janka Nem. Már majdnem kész. Fél óra.

Endre Addig egy partit?

Robi, Tibor, Károly Jó, oké, remek stb.

Robi Teri, gyere, ülj mögém. Kibicelj. *(Kártyáznak.)* Endre, mikor mész a polgármesterrel teniszezni?

Endre Csütörtökönként szoktunk.

Robi Vagyis holnap.

Endre Igen, holnap.

Robi Megteszed, hogy Teriről szólsz neki?

Endre Mit akartok?

Robi Kellene neki egy jó állás. Az érettségije megvan. Valami kényelmes irodai munka. Tudod, most jött faluról, nem kellene agyonhajtani.

Endre Értem. El van intézve. Vegyétek úgy, hogy el van intézve.

Robi Meghálálom.

Endre Jó. Cseréljünk barátnőt.

Robi Ne légy izléstelen, Endre. *(A többiek röhögnek.)*

Endre Nem bírom levakarni... Folyton itt lóg. Elég volt... Hé, mikor lesz már valami ennivaló? A fene egye meg, igyekezz, anyám...

Janka Ne kiabálj, kérlek, teríték. Maradatok, majd a másik asztalt. Bent is ilyen goromba? Én szeretem ezt a nyers hangot. Olyan férfias.

Endre Halljátok ezt az ökörséget? Na, mozogj már, öreglány!

Janka Hallják? Mindig így viccel. Nem édes?

Endre Dehogy viccelek.

Janka *(kimegy, behozza az ételt)* Üljenek asztalhoz. Jövök én is.

Endre Muszáj?

Robi Jöjjön csak, Janka. Nagy paraszt a maga Endréje.

Endre Ne vacakolj, Robi. Nem lesz állás!!!

Robi Akkor se beszélj így. Janka a város egyik legjobb tanára. Arról nem beszélve, hogy te haszonélvezője voltál éveken keresztül az ő presztízisének.

Endre Presztízsenek? Hahaha, és még mijének? Hogy oda ne rohanjak!

Janka Jó étvágyat, uraim. *(Kimegy a konyhába.)*

(Megváltozik a fény. Janka magányosan üldögél. Halkan szól a zene. Sírni kezd.)

Pedig jól megvoltunk. Szeretek itt lenni. A kert. Ha kiülök az öreg cseresznyefa alá, olyan, mint régen Nagymamánál. Játszottam avval a nagy hajas babával, és azt képzeltem, hogy a fa a mi palotánk, sok szoba van benne, mindegyik ág egy-egy szoba volt, és messziről már látjuk a királyfit, ahogy leereszkedik az ágak között, és elrepíti az én királylányom a felhőpalotájába. És az én királyfim itt? Mivé lett az én királyfim?... Én nem bírok innen elmenni. Az öregség réme fenyeget. De nem, hol van az még? Messze még... ugye? Egyedül vagyok. Rémisztően egyedül. Semmi nincs már belőlem. Eltékoztam. Nem, nem. nincs baj....

Fiú *(hirtelen feltűnik megvilágítva)* Janka, megint elfelejtetted az ajtót becsukni.

Janka Mindig elfelejtettem.

Fiú Megint elfelejtetted az ajtót becsukni.

Janka Nem akartam becsukni.

Fiú Nem akartad becsukni, nem akartad becsukni... *(Eltűnik.)*

Janka Félek a magánytól. Lili alig törődik velem. Jaj, fel kell hívnom. Mit akarhat? Nem jön ide soha, de most miért jött? Remélem, nincs baj. Szeretem ezt a kertet. Minden bokrot. Beszélnek hozzám. Sokkal szebben, mint az én királyfim. Mi változott? Mi változott hat év alatt? „Nem az idő megy, mi megyünk. *(Franciául is mondja, majd telefonál.)* Lili? Én vagyok, anya. Miért kerestél? Fontos? Most éppen vendégek vannak. ...személyesen? De hát mi van? Megijesztesz. Beteg valaki? Nem?... Hála istennek. Nem, most nem. Holnap? Jó. Iskola után. Ide akarsz jönni? Nem szoktál. Jó. Délután, azt hiszem, teniszezik, nem lesz itthon. Jó, gyere. Várlak.

Endre hangja *(üvölt)* Hé, tanárok gyöngye, lódíts be egypár üveg hideg sört... na mi lesz? Szedd a patáid gyorsan... hé....

(Sötét.)

2. jelenet

(Ugyanott. Janka ül a kertben és olvas. Álmodozik. Lili jön, kezében virág.)

Lili Édes mamácskám! *(Megöleli.)*

Janka Mi van veled, drága kislányom? Biztos nincs baj?

Lili Nincs.

Janka Szép a szoknyád. Új?

Lili Igen. Modelldarab.

Janka Jó drága lehetett. Nézd, milyen ócska az enyém. Jó lenne nekem is valami már.

Lili Jézusom, már megint a sirám. Hát vegyél magadnak.

Janka A tanári fizetésből?

Lili Kevesebbet költés pasidra. Nekem ez munkaruha, ha nem tudnád.

Janka Nem költök a pasimra. Miket hordasz össze?

Lili Nem tudunk öt percet veszekedés nélkül eltölteni. Ezt neked hoztam.

Janka Mi ütött beléd?

Lili Nem hozhatok neked virágot?

Janka De. Hozhatsz. Csak soha nem hozol.

Lili Most hozok. Ez is baj?

Janka Kötözködsz?

Lili Kezded? Nem lehet veled beszélni.

Janka Velem? Te rohansz mindig. Soha egy pillanat, amikor érezném, hogy fontos vagyok, hogy egyetlen szó is jelenthet valamit. Mint régen, amikor csak annyit mondtál nekem, hogy csiri csőre csicsereg, aztán neveltünk és elaludtál, mint a mézes tej.

Lili Igen. Emlékszem. Persze hogy emlékszem. De arra is, hogy amikor felébredtem, nem voltál sehol. Sehol, érted, és én féltem a sötétben, és elindultam a lakásban téged keresni. És megtaláltalak, ahogy ülsz a konyhában valami idegen pofával, és te ülsz az ölében, és nincs rajtad ruha. Megijedtem és sírni kezdtem, te meg haragosan visszaparancsoltál.

Janka Nem haragosan. Csak én még jobban megijedtem. És szégyenkeztem... Bocsáss meg.

Lili Ugyan, mama, ne add a szentet. Semmi baj.

Janka Nem értesz meg? Felnőtt asszony vagy.

Lili Hogy tudsz ilyen megalázó módon létezni? Tegnap, amikor itt voltam, Endre úgy beszélt rólad, mint egy mosogatórongyról, amelyet elhasználtak, és ki kell dobni. Hogy bírod? Nincs benned tartás? Én szégyellem magam helyetted. Azt mondta, húzz el, ezt üzeni.

Janka Ugyan, csak tréfált. Szeret megbotráncoztatni.

Lili Ne játssz lelki vakot, mama! Nem kellesz neki. Hagyd ott, mielőtt beléd tapos teljesen.

Janka Nem tudom. Nem bírom. Nem akarom. Jól vagyok így.

Lili Mama, ezt ne mondd! Mi vagy te? Ki vagy te?

Janka Apádtól miért nem kérdezted meg, amikor elment a tanítványommal?

Lili Az egészen más volt.

Janka Miért volt más? Emlékszel? Az a kis árva, Klárrika, jó tanuló volt, hogy ne kelljen intézetbe mennie, magunkhoz vettem. Nem vettem észre semmit. Amikor nagykorú lett, apád lelépett vele. Te tudtad közben?

Lili Inkább nem foglalkoztam vele. Velük.

Janka Nem szeretted Klárit.

Lili Nem. Mondhatnám, utáltam. És féltékeny voltam. De nem miattad, hanem magam miatt.

Janka És... észrevetted?

Lili Mit?

Janka Hogy valami történik közöttük.

Lili Ha te nem vetted észre, nekem miért kellett volna?

Janka Mert te nem féltél az igazságtól, mint én.

Lili Igazság! Mama, te becsapod magad. Most is. És különben is, századszor hallom már. A mártír, akit elhagytak. Egyszer hagyd már te el, akit el kell hagyni. Megalázod magad folyton. Szégyen.

Janka Szégyelled, hogy az anyád vagyok.

Lili Ne melodramázz! Unalmas, mama. Ezt a pasik is unják. Szerettem és szeretem apát. És azt akarom, hogy boldog legyen. Ha Klárikával, hát Klárikával. De hagyjuk már a fenébe ezt! Hol van ez már?

Janka Az én boldogságom most sem érdekel. Ahogy akkor sem érdekelt.

Lili Így akarsz boldog lenni? Ezzel az alakkal? Ez csak tönkretesz.

Janka Azt én tudom, hogy kivel vagyok boldog.

Lili De nem vagy boldog. Szerencsétlen vagy!

Janka Hogy beszélsz velem? Soha nem adtál szeretetet nekem. Egy kis gyengédséget.

Lili De mama, nem vagy a gyerekem.

Janka Nem. Az édesanyád vagyok.

Lili Jól hangzik.

Janka Egyedül vagyok.

Lili Persze, ha így élsz.

Janka Hogy? Hogy élek? Honnan tudod te, hogy élek?

Lili Azért volt szerencsém néhány év alatt megismerni téged. Kivéve, mikor ösztöndíj ürügyén kicsaptál Böbe nénihez a libák közé.

Janka Hányszor kell még ezt hallgatnom?

Lili Ez az igazság. Azt hiszed, nekem nem kellett volna anya? Amíg te fél évekre eltűntél, én a kamasz-tudatlanságommal kínlódtam.

Janka Persze amiket hazahoztam neked, az jó volt.

Lili Azt hiszed, pár ronggyal lehet pótolni az anyai biztonságot?

Janka (*meztörök*) Ezt akkor nem éreztem. Élni akartam. Szabadnak lenni.

Lili Soha nem voltál az. Képtelen vagy rá. Mindig függsz valakitől.

Janka Lehet.

Lili (*kifárad a veszekedéstől*) Nem mondtam el, amit akartam.

Janka Mondd!

Lili Kaptam egy meghívást Párizsba.

Janka Lili!

Lili Örülsz?

Janka Hiszen ez volt életem álma, ezért gürcöltem, hogy elismert légy, hogy azzal foglalkozz, amit szeretsz.

Lili Egy divatház meghívott hosszabb időre.

Janka Hosszabb időre?

Lili Igen. Négyéves szerződést ajánlott. A családot is vihetem, Kálmán kap ügyvédi állást. Mit szólsz?

Janka Gratulálok. *(Sír.)*

Lili Ettől félted. Ne bőgj már!

Janka Ne félj, örülök... iszom egy kicsit... úgy meglepett.

Lili Már iszol is?

Janka Csak egy picit.

Lili Endre mondta, hogy vedelsz.

Janka Vedelek? Hazudik. Akkor hogy tudnék naponta öt órát franciául tanítani?

Lili Azt hiszem mama tudnál. Ezt vedd bóknak. Eleget voltál az ösztöndíj ürügén kint.

Janka Már megint! Ez újabb vádbeszéd?

Lili Te nem csináltál lelkiismereti kérdést belőle, hogy fél évekre itt hagyj engem. Pedig még gyerek voltam.

Janka Abban az időben ez kiváltság volt. Ezt ti már nem értitek. Külföldre menni nagy dolog volt. Ebből tudtalak különórákra járatni, amit mások messze nem engedhettek meg maguknak. Ezért mehetsz most ki, mert tudsz nyelveket, mert elvégezted a tervezői iskolát. Erre nem gondolsz?

Lili Hálás vagyok, mama. Csak éppen egyedül voltam, és hiányoztál.

Janka *(iszik)* A múlt bűnei visszaköszönek.

Lili Nem bűnök, mama, csak helyzetek.

Janka Bűnös helyzetek. Én vagyok az oka, hogy nem szeretsz engem.

Lili Hagyd abba, mama, nem bírom. Azért jöttem, hogy megbeszéljük ezt a lehetőséget, te meg itt melodramázol magadról.

Janka Bántasz, mert félsz itt hagyni.

Lili Hogy hagyjalak itt ilyen állapotban?

Janka Milyen állapotban?

Lili Mint egy lezüllött...

Janka Hogy beszélsz velem? Mit képzelsz? Mert külföldi állást kaptál, mindent megengedhetsz magadnak?

Lili De mama...

Janka Menj, már most, csomagolj! Menjetek, ne is gyertek vissza...

Lili Így akarsz elengedni?

Janka Mikor kell menned?

Lili Egy hónap múlva. Most pár napig kint kell lennem a szerződés miatt, és lakást keresni... És azt is el akartam mondani, hogy nem sikerült, megint nem sikerült!!!

Janka Micsoda?

Lili Micsoda? Hogy tudsz ilyet kérdezni?

Janka Milyet? Nem értem, miről beszélsz.

Lili Miről?... Ennyire elvesztetted magad? Nem tudtad, elfelejtetted, hogy ismét megpróbáltam, hogy legyen gyerekem? Nem figyeltél, amikor elmondtam neked? Hogy vállaltuk a mesterséges utat? Te nem vagy beszámítható, te nem vagy anya. Te egy önző, szerencsétlen, vénülő...

Janka Tehén, mondd ki, mondd ki, hogy tehén. eredj, eredj, eredj innen, most azonnal. Menj Párizsba, vagy a világ végére, menj!!! *(Őrjöng.)*

Lili Igenis, megyek. És egyre nagyobb örömmel, hogy nem kell ezt végignéznem... *(El.)*

Janka *(sír)* Elveszítette a babáját! Szegény kicsi lányom!!! Lilikém. Istenem, neki nem szabad szenvednie! Istenem!

(Sötét.)

3. jelenet

(Ugyanott, Janka ugyanazon a helyen ül és sír. Két hónappal később.)

Endre *(jön, józan)* Mi van, öreglány? Mit búsulsz itt magadban? Ne sírj már. Mostanában mindig bögsz. *(Megsajnálja.)* Kérsz egy kicsit? Na. Csak egy kicsit. Velem.

Janka Jó, de csak kicsit, még dolgozatokat kell javítanom.

Endre Mindig csak a munka. Munka meg bögs. Még jó, hogy időnként tartasz piaszünetet is.

Janka Nem írtak ma sem. Folyton nézem a számítógépet, nem írnak. Mióta itt hagytak, csak pár SMS-t kaptam, és egyszer írt Lili hosszabban.

Endre Van más dolguk is, mint mamuska lelkét ápolgatni. Nem gondolod, öreg. Nem olyan egyszerű idegenben berendezkedni.

Janka Nagyon hiányoznak.

Endre Míg itthon voltak, nem hiányoztak? Soha nem mentél megnézni őket. Rajtam lógtál. Most meg epedsz utánuk. Fura egy alak vagy. Igyál, ez majd jó kedvre csavarint.

Janka Elrontottam Lilivel. Megviselt nagyon, amikor lelépett a férjem a lánnyal, de tudod a sztorit. Nem figyeltem rá eléggé. Kamasz volt, és szüksége lett volna rám.

Endre Mint ahogyan most is.

Janka Nekem meg rád van szükségem.

Endre Atyám... Nézd, öreglány. Beszéljünk erről egyszer.

Janka Nem akarok beszélni.

Endre De én akarok. És kezdem nem bírni, érted?

Janka Mit nem bírsz? A magányt? Ezért vagyok itt. Hogy ne legyél magányos, és én se legyek.

Endre Te félrebeszélsz, öreg. Te öreg vagy.

Janka Öreg? Azt mondtad, szép vagyok.

Endre Mikor? Tíz éve? Húsz éve? Persze. Biztos mondtam.

Janka Értem, persze. Jaj! *(A szeme állapotja egyre rosszabb, most már kézzelfogható jelei vannak a romlásnak.)*

Endre Mi a fene van?

Janka Mintha fekete madarak repülnének felém, és elveszik a teret előlem. A fekete madarak. Igen, álmaimban is ott köröznék fölöttem, aztán egyre lejjebb szállnak, és már körülöttem csapdosnak, már nem is látom őket, csak hallom, de tudom, hogy ott vannak, tudom, tudom...

Endre Hagyd abba!

Janka A madarak...

Endre A rosseb egye meg a madaraidat! Nem tudsz jobbat kitalálni?

Janka.: Csak a madarak vannak... feketék...

Endre Dögöljenek meg.

Janka Megyek dolgozatot javítani.

Endre Gyere... bor...

Janka Köszönöm... *(Vált.)* De jó, hogy itthon vagy. Örülök, hogy hazajöttél.

Endre Van valami ennivaló?

Janka Persze. Sütök tojást.

Endre Süssél. A madaraiddal együtt.

Janka Azokat nem tudom. Azok engem falnak fel.

Endre De előbb beszélünk.

Janka Beszélünk?

Endre Arról, öreglány, hogy mikor húzod el a csíkot. De ha már itt vagy, dugd ide azt a narancsredős seggedet. *(Durván maga alá gyűri.)*

Janka Drágám, kicsikém...

(Sötét.)

Janka *(botorkál hazafelé)* Hess, madár! Hess madár! Nem látok tőled. Minden csupa árnyék. Sötét árnyék. Vagy árnyak. Fázom... állítólag meleg van. Alig látok. Napról napra kevesebbet. Észre fogják venni. Nem tudok tanítani. Azt mondta az orvos, lassú folyamat. De mégis sietnek a madarak. Egyre többen vannak. Itt zúgnak mellettem. Hess, ne vegyétek el a fényt tőlem! Menjetek, árnyak, én is szállni szeretnék, repülni, mint a madarak. Széttépem a fátylat. Fekete fátyol. Fényt! Fényt! Fényt akarok! Színeket akarok. Miért? Büntetés? Istenem, ez büntetés? Vétkes vagyok? Nem. Gyenge vagyok. De Te tettél gyengévé. Nem adtál erőt nekem, csak vágyakat és szertelenséget, kincset kerestem szüntelen. Kincseket a levegőben, a vízben, a fényben, a percben... Be kell vennem a gyógyszert.

(Esetleg visszajöhet a nyitókép.)

(*Keresi a táskájában.*) Hova tettem? Megvan. Ez jót tesz. Nem is gyógyszer ez, csak egy kis nyugtató.

Rózszi néni Kivel beszélget, lelkem?

Janka Ja, Rózszi néni. Semmi, semmi.

Rózszi néni Van itt még valaki?

Janka Nincs, Rózszi néni.

Rózszi néni Jól van, Jankácska?

Janka Jól, jól. Jöjjön, igyon velem egy kupicával.

Rózszi néni Köszönöm, lelkem.

Janka (*tölt*) Egészségére, Rózszi néni.

Rózszi néni Aztán tényleg nincs semmi baj?

Janka Nincs. Mi lenne?

Rózszi néni Hát csak úgy.

Janka Minden rendben. A gyerekek jól vannak, tudja, kint Párizsban.

Rózszi néni Messze van?

Janka Repülővel semmi sincs messze. És mégis minden, de minden messze van tőlem. Ami a legközelebb van, az van a legmesszebb.

Rózszi néni De furcsán beszél, Jankácska

Janka Lehet. Tegnap bementem valahova, egy helyre... Leültem egy asztalhoz. Szemben velem ült egy nő. Amikor felemeltem a kezem, ő is felemelte. Amikor megigazítottam a hajam, ő is megigazította. Felálltam, ő is felállt. Csúnya volt és barázdált arcú, kócos, öreg. Figyeltem, és csak később jöttem rá, hogy én vagyok. Az ablaküvegen magam láttam. Rózszi néni, én tényleg ilyen ráncos vagyok? Így tönkrementem?

Rózszi néni Igaz, ami igaz, törődhetne többet a hajával. A ruhái is elég gyatrák. Na persze szépek azért, de a fiatalúr szereti a szép fiatal hölgyeket szép ruhákban.

Janka Köszönöm, Rózszi néni. Figyelni fogok rá. Van nekem szép ruhám. Jöjjön be, nézze meg!

Rózszi néni De Jankácska, én elhiszem.

Janka Jöjjön, csak jöjjön, nézze, ez a kék, ez még Párizsból való, amikor kint jártam.

Rózszi néni Mikor volt az?

Janka Hát, pár éve... nem is tudom... csinos voltam ám, tudja?

Rózszi néni Most is nagyon csinos, Jankácska... Lenne valami fölösleges?... Az én Babikámnak.

Janka Persze, várjon, Rózsikám, mindjárt adok. Nézze, itt egy blúz, egy szoknya, ez nekem szük.

Rózszi néni Jaj de szép cipő! Kígyóbőr. Ez biztos nagyon drága volt.

Janka Hát igen. Kaptam valakitől ott kint... régen.

Rózszi néni Nagyon magas a sarka... Maga már nem jár ilyenben.

Janka Én? Dehogynem. Csak az iskolába nem akarok... (*Nevet.*) Felveszem.

Rózszi néni Jé. Hogy illeg-billeg.

Janka Egész jó.
Rózsai néni Nem szük magának?
Janka Kicsit. Majd megszokom. Fogom hordani.
Rózsai néni Kár. Az én Babikámnak éppen jó lett volna. Ő fiatal, tetszik tudni.
Janka Sok gyöngyöm van. Adok egyet.
Rózsai néni Köszönöm. És ez a kosztüm?
Janka Kihíztam. Vigye.
Rózsai néni Erre inni kell.
Janka Igaza van. *(Belemelegszik.)* Isten éltesse Babikát.
Rózsai néni Mutassa a cipőt, hogy jár benne?
Janka Mint egy manöken. Egy balerina. Hogy fogok benne Endrének tetszeni. *(Járákál, pipiskedik.)* Jaj, megint a madarak!
Rózsai néni Micsodák?
Janka Itt röpülnek előttem. Nem látom a szobát. Hess, hess...
Rózsai néni Rosszul van?
Janka Nem, nem, csak... *(Mebicsaklik.)* Jaj!
Rózsai néni Mondtam én, hogy túl magas a sarka. Magának ez nem jó már.
Janka Már? Mi az, hogy már?... Köszönöm a látogatást! Vigye a cuccokat, és menjen.
Rózsai néni Nem én akartam jönni. Aztán gondolkodjon el a fiatalúrról, kedves.
Janka Menjen el!!!!!!
Fiú *(megvilágítva)* Janka, megint elfelejtetted bezárni az ajtót.
Janka *(rázuhan a ruhákra, mintha a későbbi jelenet is lenne, amikor leesik az ágyról)* Jaj, istenem, mi van velem, mi lesz velem? Elhagynak mind. Csak ők maradnak, a madarak. Aludni akarok. Miért? Istenem, miért?!!!! Nekem nincs életem, csak életutáztatom. Hol van az igazi életem? Hol veszítettem el?
Endre *(bejön, váltás a realitásba)* Mi a fészkes istennyilát csinálsz te itt?
Janka Semmit.
Endre Mi ez a kupleráj? Mi? Mít fetrengsz itt?
Janka Aadtam pár ruhát Rózsai néninek.
Endre Kelj már fel!
Janka Persze, bocsánat.
Endre Mít bocsánatozol itt? Adj sört!
Janka Hozom, szívem.
Endre Szívem?! Röhögnöm kell.
Janka Hozom már. Jó hideg.
Endre Most pedig...
Janka *(izgatott, fél a következő beszélgetéstől)* Csináljak tojást?
Endre Neeeeeem. Tudod, mit mondtak ma nekem?... Hogy meddig tűröd még azt a vén, szerencsétlen kurvát?
Janka Szerencsétlen?..
Endre Így, ahogy mondd. És azt akarom, hogy menj el. Érted? Utállak.

Janka Nem hiszem.

Endre Ha előbb elmész, nem utáltalak volna meg. De most már undorodom. Nem bírlak. A szagodat sem bírom. Sör- és parfümszag. Ez vagy te. Az előkelő, a tanult úrinő, alatta egy disznó, egy hazug, egy álszent, önző néember. Erőszakos állat. Betelepedtél az életembe. Rólad minden leperreg. Nincs benned egy csepp önérzet? Hát hogyan dobjalak ki?

Janka Ez nem igaz... hozok vizskit.

Endre Jól teszed. hozz...

Janka Tessék, nyugodj meg...

Endre *(csöngetnek)* Az istállóját!...

Janka Ki az? Vársz valakit?

Endre Nem várok, de jött. *(Megy ajtót nyitni.)*

Zsuzsi Jó estét! Bejöhetek?

Endre Kérlek, majd később, most nem... még nem. Kérlek, értsd meg.

Zsuzsi Miért? Valami baj van?

Janka Maga ki? Mi baj lenne?

Zsuzsi Endre!

Endre Zsuzsi drágám, most így van, de kérlek...

Zsuzsi Ezt nem mondtad...

Endre Mit mondtam volna? Hogy rám akaszkodott, és nem tudom kitenni?...

Zsuzsi Endre, hogy beszélsz? Ez csak ennyi, azt gondolod? Elhallgattad, becsaptál.

Endre Kérlek, érts meg!!! Ez már lezárt ügy. Elintézem, várj egy kicsit.

Zsuzsi Mire?

Janka Miért jött, kedves? Segíthetek? Én vagyok a ház asszonya.

Zsuzsi Csókolom.

Endre Kussss! Most menj el. Egy félóra múlva a presszóban leszek. Kérlek, várj meg.

Zsuzsi Fél óra.

Janka Miatta?

Endre Nem. Nem miatta. Temiattad. Elég volt. A rohadt életbe, menj már az istennyilába! Segíték költözni, csak menj már el!!!!

Janka Ne küldj el, kérlek. Tévedsz. Ez csak egy hangulat. Én vagyok a társad.

Endre Képtelenség!!! Te nem vagy ember.

Janka Ne!!! *(Letérdel.)* Ne küldj el!!

Endre Elég!! *(Ütni kezdi, dührohamot kap.)* Itt a holmid, fogd, és ne lássalak többet!

Janka A madarak, megint itt vannak. Jaj, repüljünk, de merre, hova? Hova?

(Sötét.)